

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 211.457 van 23 februari 2011
in de zaak A. 191.115/X-14.045.**

In zake : 1. Paul VAN de VEL
 2. Godelieve VERCAMMEN
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Christophe Coen
 kantoor houdend te 2018 ANTWERPEN
 Mechelsesteenweg 210 A
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 de gemeente VORSELAAR
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Hugo Sebreghs en Floris Sebreghs
 kantoor houdend te 2018 ANTWERPEN
 Mechelsesteenweg 27
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 17 januari 2009, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van 6 oktober 2008 van de gemeenteraad van Vorselaar waarbij geen goedkeuring wordt verleend aan het wegtracé zoals voorzien in het verkavelingsontwerp ingediend door Paul Van de Vel en Godelieve Vercammen met betrekking tot percelen gelegen te Vorselaar, Pallaaraard, kadastraal bekend sectie D, nrs. 251/m en 251/n.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Tom De Waele heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partijen hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 5 november 2010.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Christophe Coen, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Christophe Smeyers, die loco advocaten Hugo Sebreghts en Floris Sebreghts verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Tom De Waele heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Samenvoeging

3. De verwerende partij verzoekt de voorliggende zaak samen te voegen met de zaak A. 191.114/X-14.044. Deze zaak heeft een ander voorwerp en andere verzoekende partijen. Het is voor de goede rechtsbedeling niet aangewezen de zaken te voegen. Het verzoek tot samenvoeging wordt afgewezen.

IV. Feiten

4. De verzoekende partijen zijn eigenaar van een perceel gelegen te Vorselaar, Pallaaraard, kadastraal bekend sectie D, nrs. 251/m en 251/n.

Dit perceel is overeenkomstig het bij koninklijk besluit van 28 juli 1978 vastgestelde gewestplan Herentals-Mol gelegen in woongebied. Het is niet gelegen binnen het gebied van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, of van een vergunde verkaveling.

Overeenkomstig de atlas der buurtwegen paalt het perceel van de verzoekende partijen aan de buurtweg nr. 28, de Pallaaraard, die daar niet is verhard. Deze buurtweg geeft langs de ene zijde uit op de buurtweg nr. 22, Vroegeinde, langs de andere zijde op de buurtweg nr. 21, eveneens Pallaaraard genoemd.

5. De verzoekende partijen wensen het voormelde eigendom te verkavelen. Een eerste aanvraag om vier bouwkvavels te creëren, wordt door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Vorselaar bij besluit van 28 april 1997 geweigerd, onder meer omdat de gronden liggen “aan een feitelijk karrespoor, zonder enige vorm van uitrusting of nutsvoorzieningen”.

6. In beroep weigert ook de bestendige deputatie van de provincieraad van Antwerpen bij besluit van 23 oktober 1997 de gevraagde vergunning, onder meer overwegend dat de voorliggende weg “niets meer is dan een aarden weg, een karrespoor zonder nutsvoorzieningen”.

Tegen dit laatste besluit wordt beroep ingesteld bij de bevoegde Vlaamse minister, die bij besluit van 11 juni 1998 de vergunning weigert omdat de weg “feitelijk een karrenspoor vormt (...) zonder enige vorm van verharding of nutsvoorziening” en omdat een gunstige beslissing van de gemeenteraad vereist is om de wegenis te verharden en uit te rusten.

Later trachten de verzoekende partijen nog een stedenbouwkundige vergunning te verkrijgen voor het optrekken van een woning op de gronden, maar eerst het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Vorselaar bij besluit van 26 oktober 2004 en daarna de bestendige

deputatie van de provincieraad van Antwerpen bij besluit van 17 november 2005, weigeren de vergunning en dit telkens omdat de weg onvoldoende uitgerust is.

7. Op 17 juli 2008 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de verzoekende partijen bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Vorselaar een nieuwe verkavelingsaanvraag in, om het meervermelde perceel in vier bouwlotten te verdelen.

De plannen voorzien dat langs de percelen een langgerekte strook grond met een totale oppervlakte van 276 m² gratis zal worden afgestaan aan de gemeente.

In een begeleidend schrijven bij de verkavelingsaanvraag delen de verzoekende partijen mee dat zij voor de nutsvoorzieningen navraag hebben gedaan bij de bevoegde instanties en dat zulks “geen probleem” vormt.

8. Tijdens het openbaar onderzoek worden vier bezwaarschriften ingediend.

9. Op 6 oktober 2008 neemt de gemeenteraad van Vorselaar een negatief besluit omtrent de wegenis van de verkaveling.

Dit is het bestreden besluit.

10. Met een besluit van 10 november 2008 weigert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Vorselaar de gevraagde verkavelingsvergunning. Tegen dit besluit stellen de verzoekende partijen administratief beroep in bij de deputatie van de provincieraad van Antwerpen, die het beroep bij besluit van 26 november 2009 verwerpt. Tegen het voormelde weigeringsbesluit hebben de verzoekende partijen beroep ingesteld bij de Raad voor vergunningsbetwistingen, waar de zaak nog hangende is.

V. Ontvankelijkheid van het beroep

A. Exceptie van onontvankelijkheid ratione temporis

11. De verzoekende partijen betogen in het verzoekschrift dat de gemeente Vorselaar hen bij brief van 19 november 2008 de onder randnummer 10 vermelde weigeringsbeslissing van 10 november 2008 van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Vorselaar ter kennis heeft gebracht, dat “in deze beslissing werd verwezen naar het hier bestreden besluit van de gemeenteraad d.d. 6 oktober 2008”, dat “alsdan (...) verzoekers voor het eerst kennis hebben genomen van een uittreksel uit vermelde beslissing” en zij “dan ook kopie (hebben) opgevraagd bij de gemeente van deze laatste beslissing”, zodat het “huidig verzoekschrift (...) derhalve ontvankelijk (is) ratione temporis”.

12. De verwerende partij voert in de memorie van antwoord de volgende exceptie van onontvankelijkheid ratione temporis aan:

“23. De bestreden beslissing dateert van 6 oktober 2008.

24. Bij brief van 19 november 2008 heeft verwerende partij kennis gegeven aan verzoekende partijen van de beslissing van het College van burgemeester en schepenen van 10 november 2008 tot weigering van de verkavelingsvergunning met betrekking tot het terrein gelegen aan de Pallaaraard, met als kadastrale omschrijving (afd. 1) sectie D nr. 251M en 251N. Verzoekende partijen houden voor pas dan voor het eerst kennis te hebben gekregen van het bestreden besluit, waarop verzoekers kopie zouden hebben opgevraagd van de bestreden beslissing. Het verzoekschrift zou derhalve volgens verzoekende partijen ontvankelijk zijn ratione temporis.

25. De stelling van verzoekers is volstrekt ongeloofwaardig. Immers de heer J. Bakelants, vierde verzoekende partij in de procedure bij Uw Raad gekend onder nummer G/A 191.114/X-14.044 is gemeenteraadslid te Vorselaar en heeft op de zitting van 6 oktober 2008 meegestemd over het bestreden besluit.

‘aanwezig: L. Adriaenssen, Schepen-Voorzitter;

L. Janssens, Burgemeester;

P. Laeremans, S. Dens, Schepenen

M. Gebruers, Voorzitter OCMW

J. Bakelants, (...), Raadsleden;

26. Uit hetgeen supra uiteen werd gezet blijkt duidelijk dat verzoekers en de familie Bakelants op de hoogte waren van elkaars verkavelingsaanvragen én ze op elkaar afstemden. Immers beide verkavelingsaanvragen werden op dezelfde dag ingediend, en zijn zeer

gelijklopend, zelfs identiek wat het aspect van de zaak van de wegen betreft. De aanvragen betreffen recht over elkaar gelegen percelen en voorzien beiden in een grondafstand van 70 cm voor de verbreding van de Palaaraard.

27. Zowel verzoekers als de familie Bakelants stelden tegen de verkavelingsweigering van 10 november 2008 op 17 december 2008 beroep in bij de Deputatie, ze doen hiervoor beiden beroep op dezelfde raadsman. Op 19 januari 2009 stelden zowel verzoekers als de familie Bakelants een verzoek tot vernietiging bij Uw Raad in van de besluiten van 6 oktober 2008 waarin goedkeuring wordt geweigerd aan de wegtracés zoals voorzien in de respectievelijke verkavelingsontwerpen, wederom doen beide groepen van verzoekers hiervoor beroep op dezelfde raadsman en dienen ze identieke verzoekschriften in.

28. Zoals supra reeds aangegeven is de heer J. Bakelants, vierde verzoekende partij in de procedure houdende de vernietiging van het besluit van de Gemeenteraad van 6 oktober 2008 houdende de weigering tot goedkeuring van het wegtracé zoals voorzien op het verkavelingsontwerp ingediend door de heer en mevrouw Bakelants, gekend onder nr. G/A 191.114/X-14.044, gemeenteraadslid in Vorselaar. Het in die procedure aangevochten besluit is inhoudelijk identiek aan het in casu bestreden besluit. Het in casu bestreden besluit werd meegestemd door de heer J. Bakelants.

29. Gelet op het voorgaande kunnen verzoekende partijen niet ernstig voorhouden dat ze pas kennis hadden van het bestreden besluit op 19 november 2008, zijnde meer dan een maand na het nemen van de bestreden beslissing. Gezien de zeer duidelijke contacten tussen verzoekers en de familie Bakelants, en hun gelijklopende belangen, staat het met een aan zekerheid grenzende waarschijnlijkheid vast dat de heer J. Bakelants verzoekers quasi onmiddellijk heeft ingelicht omtrent de uitslag van de stemming waaraan hijzelf heeft deelgenomen.

30. Het staat derhalve vast dat verzoekers reeds vroeger kennis hadden van het bestreden besluit dan 19 november 2008. Ze werden immers van het bestreden besluit op de hoogte gebracht door de heer J. Bakelants, die in zijn hoedanigheid van gemeenteraadslid op 6 oktober 2008 meegestemd heeft over het bestreden besluit. Verzoekers hadden derhalve onmiskenbaar reeds kennis van het bestreden besluit - met zijn correcte inhoud, formulering en draagwijdte - op 6 oktober 2008! Het verzoekschrift is dan ook onmiskenbaar onontvankelijk *ratione temporis*”.

13. Het bestreden besluit heeft geen verordenend karakter. Het bepaalt op individuele wijze een element van de rechtspositie van de verzoekende partijen, zodat het hen slechts tegenwerpelijk is wanneer het hen wordt betekend, ook al legt geen uitdrukkelijk voorschrift de individuele aanzegging op. Wanneer het gaat om een besluit dat de betrokkene moet worden betekend, zoals te dezen het geval is, is het enkel die betekening die de beroepstermijn doet ingaan. De verwerende partij beweert niet, laat staan dat zij aantoon, dat het bestreden

besluit de verzoekende partijen eerder werd betekend dan bij brief van 19 november 2008.

De exceptie wordt verworpen.

B. Exceptie van onontvankelijkheid wegens gemis aan belang

14. In de laatste memorie betwist de verwerende partij dat de verzoekende partijen nog langer belang hebben bij het beroep, aangezien “zelfs in het onwaarschijnlijke geval dat tot vernietiging van het bestreden besluit zou worden overgegaan, (...) de Gemeenteraad geen nieuwe gunstige beslissing (kan) nemen voor verzoekende partijen nu intussen het RUP ‘Van de Wervelaan II’ - dat de percelen van verzoekende partijen herbestemt tot woonreservegebied en een bebouwing dus uitsluit - in de zitting van de deputatie van 20 mei 2010 definitief werd goedgekeurd”, nadat het “voordien op 25 januari 2010 reeds (werd) goedgekeurd door de Gemeenteraad”, zodat “het verlenen van een positief besluit over de zaak van de wegen (...) op basis daarvan (op wettige wijze onmogelijk is)” en “het (...) om die reden duidelijk (is) dat verzoekende partijen door hun vordering dan ook geen enkel voordeel kunnen halen uit de vernietiging van het bestreden besluit”.

15. Met een op 26 juli 2010 ingediend verzoekschrift hebben de verzoekende partijen een annulatieberoep ingesteld tegen de beslissing van 20 mei 2010 van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen houdende goedkeuring van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Van de Wervelaan II” en tegen de beslissing van 25 januari 2010 van de gemeenteraad van Vorselaar houdende definitieve vaststelling van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Van de Wervelaan II” (zaak A. 197.194/X-14.592).

De voormelde beslissingen van 20 mei 2010 van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen en van 25 januari 2010 van de gemeenteraad van Vorselaar, die de gronden van de verzoekende partijen tot woonreservegebied herbestemmen, zijn derhalve nog niet definitief, zodat het betoog van de verwerende partij dat “de Gemeenteraad geen nieuwe gunstige beslissing (kan) nemen voor verzoekende partijen nu intussen het RUP ‘Van de

Wervelaan II' -dat de percelen van verzoekende partijen herbestemt tot woonreservegebied en een bebouwing dus uitsluit - in de zitting van de deputatie van 20 mei 2010 definitief werd goedgekeurd" voorbarig is en het gemis aan belang van de verzoekende partijen niet aantoonst.

De exceptie is ongegrond.

VI. Onderzoek van de middelen

A. Eerste en tweede middel

Uiteenzetting van het eerste en tweede middel

16. De verzoekende partijen roepen in een eerste middel de schending in van "de atlas der buurtwegen zoals opgesteld overeenkomstig de artikelen 5, 6, 7, 8, 9 en 10 van de wet van 10 april 1841 op de buurtwegen en (...) van artikel 28 van de wet van 10 april 1841 op de buurtwegen":

"Uit de atlas der buurtwegen blijkt duidelijk dat de weg palend aan de eigendom van verzoekers de buurtweg nr 28 is en dat het tracé van vermelde weg duidelijk vermeld is in de atlas.

In de bestreden beslissing wordt ten onrechte gesteld dat in de verkavelingsaanvraag die verzoekers indienden een nieuwe weg wordt voorgesteld;

Dat in de verkavelingsaanvraag het tracé van de buurtweg nr 28 werd overgenomen zodat de gemeenteraad geenszins afbreuk kon doen aan het vastgelegde tracé en stellen dat dit een nieuwe weg zou zijn waarvan het tracé niet wordt goedgekeurd.

Dat bovendien het bestaande tracé van een buurtweg slechts gewijzigd kan worden na een specifiek openbaar onderzoek zoals bepaald in artikel 28 van de wet van 10 april 1841 en na goedkeuring door de deputatie. Uit de beslissing van het College van Burgemeester en Schepenen van 10 november 2008 blijkt duidelijk dat geen goedkeuring aan de deputatie werd verzocht en dan ook niet werd bekomen. Dat het openbaar onderzoek gehouden in het kader van de verkavelingsaanvraag geenszins betrekking had op de wijziging van het tracé van de buurtweg nr. 28 zodat er geen openbaar onderzoek werd gehouden in de zin van artikel 28 van de wet van 10 april 1841.

De bestreden beslissing schendt dus duidelijk de aangehaalde wetbepalingen en het tracé van de buurtweg n°28. Het middel is manifest gegrond".

17. De verzoekende partijen roepen in een tweede middel de schending in van “artikel 133, § 1, eerste lid DRO 99”:

“6.2.1 De verzoekende partijen laten de volgende argumentatie gelden :
Art. 133, § 1, eerste lid DRO 99 bepaalt:

‘Indien een verkavelingsaanvraag de aanleg van nieuwe verkeerswegen, de tracé wijziging, verbreding of opheffing van bestaande gemeentelijke verkeerswegen omvat en het college van burgemeester en schepenen meent dat de vergunning kan worden verleend, dan neemt de gemeenteraad een besluit over de wegen alvorens het college van burgemeester en schepenen over de vergunningsaanvraag beslist binnen de termijn bepaald in artikel 113.’

Aldus, ingeval een verkavelingsaanvraag de aanleg van nieuwe wegen of de wijziging, verbreding of afschaffing van het bestaande wegtracé met zich meebrengt, dient er eerst een beslissing genomen te worden over de zaak van de wegen door de gemeenteraad vooraleer het college van burgemeester en schepenen kan oordelen over het al dan niet toekennen van de vergunningsaanvraag.

In casu is er echter geen sprake van de aanleg van een nieuwe weg, noch over de vaststelling of wijziging van het wegtracé.

De percelen waarop de verkavelingsaanvraag betrekking heeft zijn allen gelegen aan de bestaande buurtweg nr. 28, de Pallaaraard (...). De kopie uit de atlas der buurtwegen werd overigens bij de verkavelingsaanvraag gevoegd.

Bovendien is er helemaal geen sprake van een tracé wijziging, verbreding of opheffing van buurtweg 28. Meer zelfs, er wordt op geen enkele wijze geraakt aan het tracé van kwestieuze buurtweg. Uit de atlas van buurtwegen blijkt immers dat het tracé van de voetweg tussen kruispunt met de Vroegeinde (buurtweg nr.22) en de eigendom van verzoekers 8,8 m breed is. Het stuk van de buurtweg 28 tussen de eigendom van verzoekers en de buurtweg 21 is 7 m breed behoudens in één bocht waar het 6 m breed is. Verzoekers stellen enkel te zullen instaan voor de aanleg en uitrusting van deze bestaande buurtweg aangezien deze thans onverhard is.

Aldus mag duidelijk blijken uit de feiten dat er wel degelijk een gemeenteweg bestaat die het kavel van verzoekende partijen ontsluit. De bestreden beslissing is dan ook onwettig en derhalve nietig, nu blijkt dat de gemeenteraad over geen enkele beslissingsbevoegdheid beschikt.

De gemeenteraad had moeten vaststellen dat de percelen waarop de verkavelingsaanvraag betrekking heeft allen gelegen zijn aan een bestaande buurtweg, zijnde buurtweg nr. 28 de Pallaaraard. Deze buurtweg werd opgenomen in de atlas der buurtwegen (...), waaruit verzoekers kunnen afleiden dat de gemeente zelf met de vaststelling van deze weg heeft ingestemd. Overigens is een wijziging van het wegtracé van buurtweg 28 niet nodig, daar uit de atlas van buurtwegen blijkt dat er reeds een tracé van 8,8 m bestaat.

Doordat de gemeenteraad, ondanks de uitdrukkelijk aanwezige elementen, toch een beslissing neemt inzake de goedkeuring van het wegtracé, daar waar zulk wegtracé reeds vastgesteld is, weigert hij rekening

te houden met het feit dat hij over geen enkele beslissingsbevoegdheid beschikt. Dit komt neer op een negatie van het vermogen van de gemeente om een ruimtelijk en stedenbouwkundig beleid te voeren.

De beslissing schendt duidelijk artikel 133§1 DRO.

Het tweede middel is gegrond”.

Beoordeling

18. De Nederlandse vertaling van artikel 28 van de wet van 10 april 1841 op de buurtwegen (hierna: de buurtwegenwet) luidt als volgt:

“De aanleg, de afschaffing of de wijziging van een buurtweg moeten voorafgegaan zijn van een onderzoek.

De beraadslagingen der gemeenteraden worden onderworpen aan de bestendige deputatie van de provinciale raad, welke beslist behoudens beroep bij de Koning vanwege de gemeente of van de belanghebbende derden.

De beslissingen van de deputatie worden bekendgemaakt door de colleges van burgemeester en schepenen, van de zondag af na dezelve ontvangst en blijven gedurende acht dagen aangeplakt.

Het beroep bij de Koning schorst de beslissingen. Het moet uitgeoefend en aan de gouverneur overgemaakt worden, binnen de vijftien dagen volgende op de in vorige paragraaf vermelde bekendmaking”.

Het toentertijd geldende artikel 133, § 1 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (hierna: DRO) bepaalt onder meer wat volgt:

“Indien een verkavelingsaanvraag de aanleg van nieuwe verkeerswegen, de tracé wijziging, verbreding of opheffing van bestaande gemeentelijke verkeerswegen omvat en het college van burgemeester en schepenen meent dat de vergunning kan worden verleend, dan neemt de gemeenteraad een besluit over de wegen alvorens het college van burgemeester en schepenen over de vergunningsaanvraag beslist binnen de termijn bepaald in artikel 113”.

19. Onder de “gemeentelijke verkeerswegen” worden ook de buurtwegen begrepen, die evenwel onder de toepassing vallen van de buurtwegenwet. Indien er in een verkavelingsvergunning sprake is van, enerzijds, het wijzigen, verbreden of afschaffen van een buurtweg en, anderzijds, van het aanleggen van nieuwe verkeerswegen of de tracéwijziging, de verbreding of de

opheffing van een bestaande gemeentelijke verkeersweg, moeten zowel de buurtwegenwet als de aangehaalde decretale bepaling worden toegepast.

20. De bevoegdheid van de gemeenteraad op grond van artikel 133, §1 DRO is niet beperkt tot het beoordelen van het tracé van de in de verkaveling begrepen wegenis, doch betreft ook de uitrusting ervan, waaronder de te voorziene wegverharding en nutsleidingen.

De foto's die de verwerende partij in de memorie van antwoord bijbrengt, alsook de foto's die door de verzoekende partijen bij de verkavelingsaanvraag werden gevoegd, tonen genoegzaam aan dat het betrokken perceel slechts wordt ontsloten door een buurtweg, bestaande uit een onverhard, aarden pad. Een plaatsbezoek door de Raad van State, zoals gevraagd door de verzoekende partijen in de laatste memorie en ter terechtzitting, is te dezen niet vereist.

Bovendien blijken er langs de voormelde buurtweg ter hoogte van het kwestieuze perceel geen nutsleidingen aanwezig te zijn. Deze moeten nog aangelegd of doorgetrokken worden vanuit de aanpalende straten. Wat de elektriciteitsvoorziening betreft, staat er nabij de hoek met de buurtweg Vroegeinde weliswaar een elektriciteitscabine, maar ook hier moeten de leidingen nog doorgetrokken worden en maakt Eandis zelfs de opmerking dat de ruimte voor de nutsleidingen tussen de gracht en de op de verkavelingsplannen voorziene rooilijn te smal is. Inzake de drinkwatervoorziening merkt Pidpa op dat voor het trekken van de leidingen een zone moet worden voorzien die 80 cm breed dient te zijn. Daarnaast hebben de verzoekende partijen in de aanvraag zelf aangegeven dat de verkaveling langs een "onverharde weg" gerealiseerd zal worden, met betrekking tot dewelke het afstaan van een strook grond wordt voorgesteld voor een totale oppervlakte van 276 m².

Gelet op de voormelde ingrepen in de bestaande buurtwegenis, was de gemeenteraad van Vorselaar bevoegd om op grond van artikel 133, § 1 DRO te oordelen over de opportuniteit van de in de verkavelingsaanvraag voorziene wijzigingen aan de wegenis. Bovendien betreft de in het verkavelingsontwerp voorziene gratis afstand van een strook private eigendom ter realisatie van de in de verkaveling voorziene weg, over welke breedte het ook

moge gaan, evenzeer een aangelegenheid van gemeentelijke wegenis, die een beslissing van de gemeenteraad op grond van de voormelde bepaling vereist.

21. Aangezien de gemeenteraad van Vorselaar geen goedkeuring heeft gehecht aan de in de verkavelingsaanvraag voorziene werken en wijzigingen, ligt te dezen geen wijziging, verbreding of afschaffing van de buurtweg nr. 28 voor en diende de in de buurtwegenwet hiertoe voorziene procedure geen toepassing te vinden.

Het eerste en het tweede middel zijn ongegrond.

B. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

22. De verzoekende partijen roepen in een derde middel de schending in van “de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen”:

“Verzoekers nemen een derde middel uit de schending van de art. 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoekende partijen verwijzen naar de motivering op grond van art. 133, § 1, eerste lid DRO 99, die elke feitelijke grondslag mist en uitgaat van foutieve gegevens met betrekking tot de gemeenteweg die de kavel van verzoekende partijen ontsluit.

De percelen waarop de verkavelingsaanvraag betrekking heeft zijn allen gelegen aan de bestaande buurtweg nr. 28, de Pallaaraard (...). De kopie uit de atlas der buurtwegen werd overigens bij de verkavelingsaanvraag gevoegd. Hieruit blijkt dat de bouwgrond paalt aan buurtweg n° 28, de Pallaaraard, die langs de ene zijde na 66,52 m uitgeeft op Vroegeinde, buurtweg n° 22, en langs de andere zijde na 120,47 m op buurtweg n° 21 met eveneens de naam Pallaaraard.

De buurtwegen n° 21 en 22 zijn beide verharde wegen omgeven door bebouwde percelen.

Buurtweg n° 28 is volgens de atlas der buurtwegen een weg met een breedte van 7 m op het stuk dat uitgeeft op buurtweg n° 21, in de bocht versmalt de weg tot 6 m, doch het hierop volgende rechte stuk van de weg in de richting van buurtweg n° 22 (Vroegeinde) is 8,8 m breed. Verder westelijk is de buurtweg wel verhard en draagt ze als straatnaam Dageraad.

Er is helemaal geen sprake van een tracé wijziging, verbreding of opheffing van buurtweg 28. Meer zelfs, er wordt op geen enkele wijze

geraakt aan het tracé van kwestieuze buurtweg, nu blijkt dat er reeds een tracé van 8,8 m breed bestaat. Verzoekers stellen enkel te zullen instaan voor de aanleg en uitrusting van deze bestaande buurtweg aangezien deze thans onverhard is.

Aldus valt niet te ontkennen dat er wel degelijk een weg paalt aan de percelen van verzoekers. De gemeenteraad had dit overigens moeten vaststellen, daar deze buurtweg opgenomen werd in de atlas der buurtwegen.

De inhoudelijke motivering van de beslissing mist dan ook elke feitelijke grondslag of (is) manifest onjuist, waardoor deze nietig is.

De motieven van de hier bestreden gemeenteraadsbeslissing m.b.t. de aanleg van de Pallaaraard zijn dan ook foutief en niet draagkrachtig om de beslissing te ondersteunen.

Gezien het voorgaande zijn verzoekers dan ook de mening toegedaan dat de aangevraagde verkavelingsvergunning ten onrechte werd geweigerd.

Het derde middel is gegrond”.

Beoordeling

23. Om de redenen vermeld onder randnummer 20, bij het beoordelen van het eerste en het tweede middel, kan het betoog van de verzoekende partijen dat “de motivering op grond van art. 133, § 1, eerste lid DRO 99 (...) elke feitelijke grondslag mist en uitgaat van foutieve gegevens met betrekking tot de gemeenteweg die de kavel van verzoekende partijen ontsluit”, niet worden bijgetreden.

Er wordt door de verzoekende partijen geen schending van de formele motiveringsverplichting aangetoond.

Het middel is ongegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep.

2. De verzoekende partijen worden verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 350 euro, elk voor de helft.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van drieëntwintig februari 2011, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Roger Stevens,	kamervoorzitter,
Pierre Lefranc,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Roger Stevens